

Fornøjelse faa at vide, jeg kommer om et Øjeblik til dem. Men jeg vil gerne fastslaa, at disse Oplysninger, som Hr. Mads Larsen her er fremkommet med, altsaa paa intet Punkt dokumenterer det, det ærede Medlem ønskede at dokumentere.

Der er mange forskellige Opfattelser af, hvorledes Udstykning af Jord rettelig skal foregaa, men een Ting er vi sikkert indenfor de forskellige politiske Partier enige om, at Jordudstyknig, naar den sker paa en fornuftig Maade, er et Gode for Samfundet. Men det er om dette, hvad der er fornuftigt paa dette Omraade, Uenigheden er til Stede. Vi fra vor Side har altid hævdet og hævder stadig, at for Jordudstyknigen er det eneste forsvarlige Princip dette at skabe et rent Ejendomsforhold og at yde det Tilskud, Staten skal yde paa dette Omraade gennem en ringe Rente af det Laan, vedkommende Bruger faar. Overfor dette vort Princip er fra anden Side stillet Princippet om Statsfæste, stillet Princippet om periodiske Omvurderinger, stillet Princippet om direkte Statstilskud og stillet Princippet om Forrentning af en mindre Sum, end det virkelige Byggeslaan udgør. Nu skal Tiden jo afgøre, hvad der er det rigtige, men jeg maa sige, at de Hundreder af forskellige Hjem, jeg har set, der er oprettet efter Loven af 4. Oktober 1919, ikke et eneste Øjeblik har faaet mig til at vige fra, at mit Synspunkt i denne Sag er det rette; jeg har ikke set et eneste Eksempel, der tangerer hen imod, at det Synspunkt, man fra radikal og socialdemokratisk Side med Venstres Støtte har angivet som det rette, var det rette. Derfor afventer jeg stadig Udviklingen af dette Udstykningssspørgsmaal og afventer den med Sindsro, fordi jeg er overbevist om, at Tiden vil give os Ret. (*Martin Hansen*: De har altsaa ingen Erfaringer?). Har jeg ingen Erfaringer? Det ærede Medlem er aabenbart lidt søvrig, ellers vilde han sikkert have hørt det.

Formanden: Det ærede Medlem er snarere for vaagen, siden han afbryder.

Ulrich: Den højtærede Formand mener, at det ærede Medlem er for vaagen. Der ser man altsaa, hvor Opfattelserne kan være forskellige. Jeg skal ikke blande mig i det, men jeg vil dog gerne sige til det ærede Medlem, at min Overbevisning er, at Tiden vil give mit Parti Ret i vor Opfattelse af hele dette Spørgsmaal. Og de Mennesker, der er kommet ind under denne Lovs Virkninger, vil efterhaanden faa Øjnene op for,

at vi havde Ret, og vil komme til at bebrejde jer andre, at I førte dem ind i Forhold, som i Længden ikke var holdbare.

Jeg skal ikke paa dette sene Tidspunkt udstrække mig længere, men jeg skal udtale Haabet om, at man indenfor de forskellige politiske Partier stadig vil have et aabent Øje for den Værdi, der ligger i Oprettelsen af smaa Husmandsbrug, og kan naa til Enighed om at skabe saadanne Tilstande, at de kan tjene til disse Menneskers Bedste. Det er dette, jeg ikke kan indse, at den hittidige Lovgivning paa dette Omraade har gjort.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Jensen: Jeg er uenig med den ærede sidste Taler med Hensyn til Opfattelsen af Loven af 4. Oktober 1919. Derimod kan jeg give ham min Tilslutning til hans Kritik af Vejforholdene ved Udstyknigerne efter denne Lov, og det gælder i lige saa stor Udstrækning Skoleforholdene. Det er ganske fortvivlede Skoleforhold, der bliver Resultatet ved en Masse af disse Udstykninger. Det er ogsaa helt galt fat med Hensyn til Transport til Mejerierne fra disse Brug. Man har ikke taget de samlede Udstykningsforhold tilstrækkeligt i Betragtning, før man begyndte at udstykke. Af en Gaard, Sofiendal, som er paa ca. 700 Tdr. Land, er der i Sommer udstykket 200 Tdr. Land, og disse 200 Tdr. Land har man taget af den daarligste Jord og den daarligste beliggende Jord i hele Sognet. Fra den samme Gaard var der 5 eller 6 smaa Husmandsbrug, der ønskede sig Tillægsgjord. Det var af den gode Jord, og en ualmindelig godt beliggende Jord, ved offentlig Vej. Disse Mennesker har faaet Afslag paa at faa Tillægsgjord, hvorimod man har oprettet fuldstændig nye Brug i, kan jeg sige, et rent Vildnis baade med Hensyn til Vejforhold og andre Forhold. Den eneste Vej, som man kan sige er offentlig, eller som de vedkommende har Krav paa at faa gennemført, gaar over en Bane, og der er Tale om, at Baneautoriteterne har villet lukke denne Vej eller gjort Forsøg paa at faa disse Husmænd til at fraskrive sig Retten til at køre over Banen, og det er deres Skolevej. Naar der ved Udstykning af Jord tages saa lidt Hensyn til Vejforhold, Skoleforhold o. s. v., synes jeg, det er fuldstændig naturligt, at det ærede Medlem, der sidst talte, har kritiseret Jordlovsudvalget, netop hvad Udførelsen af denne Lov angaar. Med Hensyn til, hvorledes